

Passages

De zeewind is mild voor het wrakhout,
Door zout en zon geteisterd,
Na dagen eind'lijk aangespoeld;
Tussen flarden van herinnering
Zoek ik een weg naar de stilte
Tot alles achter me is - alleen aan de zeereep

Dat was me het reisje wel
De elementen zijn nu eenmaal niet te temmen,
'Bij twijfel niet ingrijpen'
Oud adagium voor artsen
Maar niet voor kapiteins - aan boord
Liggen twijfel en wanhoop te dicht bij elkaar

Maar niemand wil verzuipen
Handelen is een vorm van vastklampen
We pompen, en fluisteren verbeter:
"Vasthouden!" Eenmaal aangespoeld
Blijkt wat we hebben gered: de zwengel
Nutteloos instrument van de ondergang

Maar de branding speelt met mijn voeten,
Vloed vult de geulen rondom.
Een meeuw onderstreept schreeuwend de stilte
En aan de horizon verschijnt,
Majestueus deinend,
Een nieuw schip.